

РЕШЕНИЕ

№ 6155

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3424** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 31, ал. 1 от Закона за политическите партии (ЗПП).
Образувано е по жалба на политическа партия /ПП/ „В.“, чрез пълномощник К. Р. Г., срещу мълчалив отказ на кмета на [община] постановен по заявление с вх. № ОА-8867/03.12.2021 г. с искане за предоставяне за безвъзмездно ползване на помещение за осъществяване на политическата ѝ дейност територията на [населено място].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон и при несъответствие с целта на закона. Сочи, че искането за безвъзмездно ползване общинско помещение на територията на [населено място] е направено от субект с правен интерес и надлежно доказани права да се ползва от приложимия закон – чл. 31, ал. 1 от Закона за политическите партии. Твърди, че това се установява от приложените към заявлението писмени документи, а именно: Решение № 969-НС/18.11.2021 г. на Централната избирателна комисия /ЦИК/.

Ответникът – кметът на община в съпроводителното писмо до съда, с което на основание чл. 152, ал. 3 от АПК е изпратил административното преписка е изразил становище по допустимостта и неоснователността на жалбата. Твърди, че не е налице мълчалив отказ, тъй като с писмо с изх. № ОА-8867/19.01.2022 г. е отговорено на жалбоподателя, че общината към момента не разполага със свободно помещение. Твърди, че писмото не представлява изричен отказ да се издаде искания

административен акт, а има характер на уведомление. По горните съображения, счита жалбата за недопустима, алтернативно за неоснователна. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание проведено на 03.05.2022 г. съдът е дал указания на жалбоподателя изрично да заяви поддържа ли жалбата срещу писмо с изх. № с изх. № ОА-8867/19.01.2022 г. издадено от кмета на общината, както и да посочи конкретните основания за неговата незаконосъобразност.

В изпълнение на указанията на съда с пояснение от 16.05.2022 г. /л. 60 от делото/ процесуалния представител на жалбоподателя уточнява, че поддържа жалбата срещу писмото на кмета, тъй като с него се отказва предоставяне на общинско помещение за дейността на партията.

Съдът в съдебно заседание от 05.07.2022 г. е приел, че оспореното писмо представлява отказ за издаване на индивидуален административен акт, поради което и с определение от същата дата в съответствие с разпоредбата на чл. 170, ал. 2 от АПК е разпределил доказателствената тежест на страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по повод подадено заявление с вх. № ОА-8867/03.12.2021 г от политическа партия „В.“ с искане до кмета на [община] за предоставяне на помещение на основание чл. 31, ал. 1 от ЗПП за осъществяване на политическата ѝ дейност на територията на [населено място]. Към заявлението е приложено Решение № 969-НС от 18 ноември 2021 г. на ЦИК, с което са обявени резултатите от гласуването и разпределението на мандатите в Четиридесет и седмото Народно събрание. От решението на ЦИК е видно, че броя на действителните гласове подадени за политическа партия „В.“ е 127 568, което се равнява на 4.82 процента от общия брой на действителни гласове, като броя на получените мандати е 13.

Кметът на [община] в законоустановения 14-дневен срок не е се произнесъл по така направеното искане, поради което политическата партия на 17.01.2022 г., чрез пълномощника си е оспорила мълчаливия отказ. Не се спори между страните, че лед подаването на жалбата до съда срещу мълчаливия отказ, кметът писмо с изх. № ОА-8867/19.01.2022 г. отговаря на партията, че не разполага със свободно помещение за офис на партията. Писмото е съобщено на пълномощника на политическа партия „В.“ на 28.01.2022 г., видно от приложеното известие за доставяне /л. 8 по делото/.

При така установените факти, съдът, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо с изх. № ОА-8867/19.01.2022 г., издадено от кмета на [община], с което се уведомява политическа партия „В.“, че във връзка с подадено от нея заявление за безвъзмездно предоставяне на общинско помещение на основание чл. 31, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 14, ал. 4 от Закона за общинската собственост, общината не може да предостави общинско помещение за офис на партията. С писмото също така се посочва, че при освобождаване на подходящо помещение, партията ще бъде информирана. Съдът счита, че писмото по съществото си представлява изричен отказ от предоставяне на общинско помещение на партията, независимо че в една част има уведомителен характер. С постановения отказ се

засягат права и законни интереси на партията, тъй като същата се лишава за неопределен срок от правото да ползва безвъзмездно общинско помещение на основание чл. 31, ал. 1 от ЗПП.

С оглед горните съображения, съдът счита, че жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Жалбата е подадена от политическа партия, която има правен интерес от оспорване на акта, тъй като с него се засягат законни права и интереси и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 14, ал. 4 от Закона за общинската собственост във връзка с чл. 31, ал. 1 от Закона за политическите партии.

Административният акт е издаден в нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ЗПП предвижда общините да предоставят безвъзмездно на политическите партии, които имат парламентарна група или достатъчен брой народни представители да образуват такава, помещение за тяхната дейност, като според ал. 2 на същата разпоредба това право имат и партиите, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от едно на сто от действителните гласове в страната. Съгласно ал. 3 на чл. 21 от ЗПП редът за предоставянето на помещенията на политическите партии се извършва съгласно Закона за общинската собственост. Не се спори по делото, а и от доказателствата по делото се установява, че ПП „В.“ в изборите за 47-то Народно събрание има парламентарна група от 13 народни представители, образувана съгласно Правилника за организацията и дейността на Народното събрание. От анализа на приложимата нормативна уредба следва, че ПП „В.“ като парламентарно представена партия в Четиридесет и седмия парламент, с парламентарна група от 13 народни представители отговаря на законовите изисквания на чл. 31, ал. 1 от ЗПП. Съгласно чл. 14, ал. 1 от Закона за общинската собственост свободните нежилищни имоти - частна общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридическите лица на издръжка на общинския бюджет, могат да се отдават под наем на трети лица, като съгласно ал. 3 на същата разпоредба безвъзмездното предоставяне на имоти за нуждите на общинските ръководства на политическите партии, отговарящи на условията предвидени в ЗПП, се извършва от кмета на общината без търг или конкурс по ред определен в наредбата по чл. 8, ал. 2 от закона. В случая това е Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество /Наредбата/, последно изменена с Решение № 483 от 22.02.2018 г. на общински съвет – [населено място], публикувана на интернет страницата на общинския съвет. Съгласно чл. 22, ал. 1 от Наредбата със заповед на кмета на общината се предоставят под наем помещения – частна общинска собственост на общинските ръководства на политическите партии, които отговарят на условията в ЗПП. Като фактическо и правно основание за непредоставянето на помещение на партия „В., кметът е посочил липсата на свободно помещение за офис. Ответникът не установи по делото твърдяното от него в оспорения отказ, а именно, че липсва свободно общинско помещение, което може да се ползва за нуждите на партията. При условията на пълно и главно доказване жалбоподателят, в чийто интерес е установяването на факта на наличието на свободно помещение доказва по делото, че в [населено място] има

налични свободни 4 помещения – частна общинска собственост. По делото се прие като доказателство справка от [община], от която се установява наличието на свободни помещения – частна общинска собственост. Тези обстоятелства се установяват и от приетия по делото като доказателство –регистър на частната общинска собственост в [община]. Предвид гореизложеното по делото безспорно се доказва фактът на свободно общинско помещение, като условие за предоставянето на общинско помещение по ал. 4 на чл. 14 от Закона за общинската собственост.

При това положение ответникът е следвало да изпълни задължението си по закон и да предложи на ПП „В.“ едно от свободните помещения за безвъзмездно ползване за нуждите на дейността на партията. Вместо това кметът е постановил незаконосъобразен отказ, обективиран под формата на писмо с уведомителен характер. Наред с това, дори и да се приеме че тези 4 свободни помещения не са с предназначение за офис на партия и съответно са неподходящи за целта, каквото е твърдението на процесуалния представител на кмета на общината, това обстоятелство само по себе си не би могло да бъде основание за постановяване на отказ. Това е така, защото на партията като страна в административното производство е следвало да ѝ се предостави възможност да се запознае със помещенията и да изрази становище по тях, и едва след това кметът да постанови административен акт. Горното обуславя извод, че оспорения отказ е издаден в нарушение на изискването на чл. 35 от АПК, което задължава административния орган да издаде своя акт, след изясняване на всички факти и обстоятелства по случая, обсъждане на възраженията и обясненията на страните.

В допълнение съдът счита, че нормата на чл. 31, ал. 1 от ЗПП (ДВ, бр. 60 от 2019 г.) въвежда императивно правило държавата или общината да предоставя безвъзмездно на партиите помещения за осъществяване на тяхната дейност при спазване на предпоставките в ЗПП и условията, предвидени в чл. 14, ал. 1 и ал. 4 на Закона за общинската собственост, поради което обстоятелството дали дадено помещение е подходящо не е елемент от фактическият състав на нормата.

Въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема оспорения отказ, като постановен при наличие на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправните разпоредби, при който извод подадената срещу акта жалба се явява основателна.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК такива му се дължат в размер на 10 лева, внесени за държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ на кмета на [община], обективиран в писмо с изх. № № ОА-8867/19.01.2022 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за ново произнасяне по заявление на ПП „В.“ с вх. № ОА-8867/03.12.2021 г. в законоустановения срок, съобразно

указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на ПП „В.“, с БУЛСТАТ 17684571, сумата от 10 /десет/лева, представляващи разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: